

A Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.447/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Központi Rendőr Szakszervezet (eljáró képviselő: dr. Ilonics Tamás szakszervezeti képviseleti és jogi ügyvivő, felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Rendőr-főkapitányság (4400 Nyíregyháza, Bujtos u 2.)
Az alperes képviselője:	dr. Nagy Dóra kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Debreceni Törvényszék 1.K.702.442/2022/8. sz. ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes Kirendeltség1 helység1 Osztály1 Alosztály1ánál határrendész beosztásban teljesített szolgálatot, 2019. május 1. napjától főhatárrendész beosztásba helyezték át, majd 2020. április 1. napjától szolgálati jogviszonyát módosítva a beleegyezésével járőr beosztásban foglalkoztatták tovább az alperes Igazgatóság1 Osztály2 Alosztály2 szolgálati helyen. A felperes a 2018. január 1. napjától 2019. április 30. napjáig, 2020. június 1. napjától 2020. július 31. napjáig és 2020. szeptember 1. napjától 2020. október 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszakban), összesen 20 hónapban túlnyomórészt útdíj ellenőri feladatokat látott el, a fennmaradó részben mélységi ellenőrzési általános rendőri feladatokat. Járőrpárban teljesített szolgálatot, melynek összetétele változó volt, a perbeli időszakban a 222 járőrszolgálatból összesen 100 alkalommal volt kijelölve járőrpár vezetőjének, parancsnokának. Amikor a járőrpár vezetőjének volt kijelölve, a járőrvezető beosztásba tartozó feladatokat a saját járőr beosztása mellett többletfeladatként látta el. A járőrpárban parancsnokként ellátott feladatok ellátásáért az alperes a részére megbízási díjat nem fizetett, a megbízási díj megfizetésére irányuló szolgálati panaszát az alperes elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes a keresetében a perbeli időszakra a rendvédelmi illetményalap 50 %-ának megfelelő összegű megbízási díj, összesen 386.500 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[3] Az alperes a védiratában a keresetnek mint megalapozatlannak az elutasítását kérte, vitatva azt jogalapjában.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság az ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek megbízási díj jogcímen 386.500 forint tőkét és annak késedelmi kamatát. A marasztalás jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, valamint a járőr és járőrvezető (járőrpárparancsnok) beosztások közti, a kialakult bírói gyakorlat szerinti különbségtételre hivatkozott. Az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályhelyek ismertetését valamint az ítélkezési gyakorlat bemutatását követően megállapította, hogy a felperes a perbeli időszakban járőrpárban teljesített járőrszolgálatot és a járőrpárban teljesített szolgálat során a felperes járőrpár vezetőjének, parancsnokának volt

kijelölve, a felperes az eredeti járőr beosztásba (munkakörébe) tartozó feladatok ellátásán túl, ezen feladatok ellátása mellett, más szolgálati beosztásba, járőrvezető beosztásba (munkakörbe) tartozó feladatokat látott el, amely feladatok ellátása többletfeladat ellátását jelenti az eredeti járőr beosztásba (munkakörbe) tartozó feladatok ellátásához képest. A többletfeladatok ellátása, többletkötelezettséggel és nagyobb felelősséggel járt. A felperes a járőrszolgálat vezetőjeként őt terhelő a járőrtárs irányába fennálló irányítási és utasítási hatásköre a járőrvezető beosztáshoz tartozó feladatellátást jelentett. Az elsőfokú bíróság nem tulajdonított megbízási díj jogosultsága megállapítását kizáró jelentőséget annak a ténynek, hogy a felperes a saját beosztásába (munkakörében) tartozó útdíj ellenőri feladatok túlnyomórészt történő ellátása mellett elsődlegesen, alapvetően és jellemzően útdíj ellenőri feladatokat látott el a szolgálat teljesítése során, és másodlagosan lettek részére meghatározva általános rendőri feladatként a mélységi ellenőrzési feladatok.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes a fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását. Az elsőfokú ítélet [90] bekezdésének kérdésére, a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdésére, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 7., 20., 21. pontjára, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati szabályzat) 88. § (1) bekezdésére utalást követően kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a fenti normatív rendelkezések megsértésével kötelezte a megbízási díj megfizetésére. A felperes nem járőrvezetői feladatokat látott el, hanem kijelölt parancsnoki feladatokat, melyet szolgálati előjárói minőségében végzett, ez pedig a megbízási díj igényét nem alapozhatja meg. Kijelölt parancsnok nem csak járőrvezető beosztású személy lehet, ezt jogszabályi rendelkezés nem írja elő. Amennyiben az elsőfokú bíróság álláspontja helytálló lenne, két azonos járőr beosztású személy nem adhatna járőrszolgálatot, ezzel az elsőfokú bíróság korlátozná a munkáltató, az alperes jogait.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodfokú perköltségigény mellett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság érdemben megalapozott döntést hozott a perbeli marasztalásról, mely az irányadó jogszabályoknak megfelel és nem tér el a Kúria gyakorlatától, a tényállást pontosan feltárta, az abban foglaltakat okszerűen értékelte. A járőrparancsnoki feladatok ellátása a felperes számára többletfeladatot jelentett, mely a járőr beosztásába nem tartozott, a többletfeladatok ellátása többletkötelezettségekkel-, jogosultságokkal és nagyobb felelősséggel is járt, a fellebbezési érvelés nem alkalmas az elsőfokú ítéleti jogértelmezés megdöntésére. Az elsőfokú ítéletben helytállóan kifejtettek szerint lehetséges ugyan nem járőrvezető beosztású személyt járőrvezetőnek kijelölni, azonban ez a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti megbízási díjfizetési kötelezettséget vonja maga után. Az irányadó jogszabályi rendelkezések szerint a járőrvezető, járőrparancsnok és a járőr külön beosztások, az alperes visszaélészerű joggyakorlást valósít meg azzal, hogy a tényleges szolgálatteljesítés során a járőrvezetői beosztást járőrrel láttatja el, őt parancsnokként kijelölve. A járőri munkaköri leírásában is az szerepel, hogy a feladatait a parancsnoka határozza meg, ezért fogalmilag kizárt, hogy önmaga parancsnoka legyen.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során figyelembe vette, hogy a fellebbezés a megbízási díj összegszerűségét nem érintette, ezért a fenti korlátok között a másodfokú bíróság felülbírálata csak a megbízási díj jogalapjának vizsgálatára terjedhetett ki. Ebben a körben megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás helyes feltárását követően az irányadó jogszabályok és a bírói gyakorlat helyálló értelmezésével jogszerű döntést hozott az alperesi marasztalás jogalapja körében, mely indokokat a másodfokú bíróság teljes terjedelmében osztotta, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel mutat rá az alábbiakra.

[9] A perben irányadó tényállás szerint megállapítható volt, hogy a felperes a perrel érintett időszakban járőr beosztásban teljesített szolgálatot az alperesnél, amely időtartam alatt nem vitatottan havonta – eltérő mértékben – járőrpárban – kijelölt járőrparancsnoki feladatokat látott el. A felperes a keresetét tartalmilag a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére alapította, az elsőfokú bíróság a perben helyesen azt vizsgálta, hogy a járőrpárban kijelölt vezetőként (járőrparancsnokként) történő járőrözés a felperes szolgálati beosztáshoz nem tartozó többletfeladatként, a felperes hivatkozása szerinti a járőrvezetői beosztás részét képező feladatként értékelhető-e.

[10] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Ebben az esetben a Hszt. 71. § (5) bekezdése értelmében a többletszolgálatért díjazásra – megbízási díjra – jogosult. E rendelkezések alapján az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta a perben, hogy a felperes a kinevezése szerinti – járőr – szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatokat végzett-e akkor, amikor az alperes a járőrpárban történő járőrszolgálatok teljesítése során parancsnokként kijelölt rendőrként, kijelölt parancsnokként végzett ténylegesen munkát.

[11] Az alperes a tényállásnak azt a részét, hogy a perbeli időszakban, összesen 20 hónapban a felperes hány alkalommal teljesített szolgálatot járőrpárban és hány alkalommal volt járőrparancsnoknak kijelölve, a szolgálati panasz részét képező kimutatás szerint, nem vitatta: eszerint a felperes összesen 222 esetben látott el járőrszolgálatot, amiből 100 esetben volt kijelölve. Az alperes a jogalap vitatását arra alapította, hogy a felperes nem a járőrvezetői beosztás feladatait látta el, hanem kijelölt járőrparancsnoki feladatokat szolgálati előjárói minőségben látott el, amely megbízási díj iránti igényét nem alapozhat meg. A felperes

ugyanakkor állította, hogy a kijelölt parancsnokként ellátott, a Járőr-és Őrszolgálati Szabályzat 20-24. pontjaiban részletezett feladatok a járőrvezető beosztás feladataival azonosíthatóak. A perben szükséges volt különbséget tenni a járőr, járőrvezető és a járőrparancsnok megnevezések között, mivel mindhárom külön beosztásként szerepel a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr.) 2. számú mellékletének III. pontjában: a járőr „A”, a járőrvezető „B”, a járőrparancsnok pedig „C” – illetve „D” – besorolási kategóriában. A járőrszolgálat során parancsnokként kijelölt rendőr nem azonosítható a járőrparancsnokkal, a felperes erre a perben nem is hivatkozott, azt állította, hogy a járőrvezető beosztás feladatait látta el.

[12] A munkaköri leírás csak az állománytáblázatban rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat rögzítheti. Mivel a különböző beosztások eltérő munkaköri feladatokat feltételeznek, két különböző besorolású beosztáshoz teljesen azonos munkaköri leírás akkor sem társulhat, ha az ellátandó feladatok túlnyomórészt azonosak. A Kúria már több eseti döntésében (Mfv.I.10.751/2016/4. – BHGY K-MJ-2017-1, Mfv.II.10.516/2017/4. – BHGY K-MJ-2018-306, Kf.VII.39.247/2020/4. – BHGY K-KJ-2020-487, Kf.VII.39.389/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-685, Kf.VII.39.523/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-744, Kf.VII.40.447/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-848) kifejtette, hogy a munkáltató csak a kétoldalú megállapodásnak tekintendő kinevezésben meghatározott beosztás szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba a munkáltató más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. Mindebből ennek ellenkezője is következik, azaz a munkáltató azt sem teheti meg, hogy eltérő beosztásokhoz teljesen azonos munkaköri leírásokat rendel.

[13] Mindenre figyelemmel a perben a munkáltató egyoldalú utasításával adott munkaköri leírásokat és a rendszerl rendszerben keletkezett iratokat nem önmagukban, a munkaköri leírások tartalmának abszolút bizonyító erőt tulajdonítva kellett értékelni, hanem a rendelkezésre álló valamennyi bizonyíték együttes, gondos mérlegelésével. Ehhez kellő alapot adott a – jogszabálynak ugyan nem minősülő – Járőrszabályzat is, amelynek 14., valamint 20-24. pontjaiból egyértelműen kitűnik, hogy a járőrszolgálat teljesítése során parancsnokként előzetesen kijelölt rendőr – mint szolgálati előjáró – olyan feladatokat köteles teljesíteni, amelyek a járőrszolgálatban járőr beosztásban eljáró rendőrt nem terhelik: felelős a járőrtárs tevékenységének összehangolásáért, vezetéséért és a kiadott utasításokért, a meghatározott szolgálati okmányok vezetéséért, a jelentések, feljelentések elkészítéséért.

[14] Az elsőfokú bíróság helytállóan hívta fel, hogy a Kúria BH2018. 24. számú döntésében adott jogértelmezés szerint a hivatásos állomány járőr beosztású tagjának kijelölt vezetőként történő járőrozése az illetménykülönbözet vagy megbízási díj iránti igényt akkor alapozhatja meg, ha a járőrpár vezetőnek kijelölt tagja ténylegesen ellátja a járőrvezető beosztásba tartozó feladatokat. Helyesen mutatott rá arra is, hogy a felperesnek a perben azt kellett igazolnia, hogy a járőrszolgálat vezetőjeként őt terhelő, a járőrtárs irányában fennálló irányítási és utasításadási jogköre ténylegesen a járőrvezető beosztáshoz tartozó feladatellátást jelentett.

[15] A Kfv.VII.45.124/2022/4. számú döntésben a Kúria szintén járőrpárban, kijelölt parancsnokként végzett többletfeladat esetében állapította meg azt, hogy ha a hivatásos állomány kinevezése szerint járőr beosztású tagja a munkáltató utasítása (parancsa) alapján járőrvezetői/járőrparancsnoki beosztáshoz tartozó feladatokat lát el a munkaköre ellátása mellett, többletfeladatként, többletfelelősséggel, megbízási díjra jogosult (továbbá Kfv.III.45.111/2023/6. – BHGY K-KJ-2024-82).

[16] Az elsőfokú ítélet helytállóan vizsgálta a járőr és járőrvezető beosztások munkaköri feladatait, helyesen állapította meg, hogy a rendőrségnél a járőr és járőrvezető beosztások eltérő, külön beosztások. A hivatásos állományú tiszthelyettes rendőrt a járőr vagy járőrvezető beosztásba kell besorolni és ennek megfelelően az illetményét megállapítani. A járőrszolgálat ellátása során a járőrpár a járőrszolgálat ellátásának alapvető típusa. A járőrállomány - annak erejétől függően - a járőrszolgálat teljesítése során parancsnokként kijelölt rendőrből és járőrtárs(ak)ból áll. A járőr erejét tekintve az adott szolgálatba beosztott létszámától, felszerelésétől, feladatától függően lehet egy fős járőr, járőrpár, járőrcsoporthoz, megerősített járőrcsoporthoz. A járőrszolgálat teljesítése során parancsnokként kijelölt rendőr a szolgálat teljesítése során a járőrtárs(ak) szolgálati előljárója. A szolgálati előljárástól függetlenül, amennyiben a járőrpárban a szolgálatot teljesítő rendőrök eredeti beosztása (munkaköre) járőr a beosztásuk szerint, és a járőrparancsnokként kijelölt rendőr a beosztása szerint nem járőrvezető beosztású, mindkét esetben ténylegesen a járőrpár vezetőjének, illetve járőrparancsnokként kijelölt tagja ellátja a járőrvezető beosztásba tartozó feladatokat. A járőrparancsnokot terhelő többletfelelősségre, az őt megillető utasítási és döntési jogosultságra figyelemmel a felperes a hivatkozott járőrszolgálatok alatt járőrvezető beosztásba tartozó többletfeladatot látott el, így megbízási díjra jogosult. A Fővárosi Ítéltábla egyetért az elsőfokú bírósággal abban is, hogy nem lehet elhatárolni, megkülönböztetni azt, amikor a járőrszolgálat vezetőjeként, parancsnokként eljáró rendőr járőrvezető beosztású vagy járőr beosztású. A járőrpárban történő szolgálatteljesítés során ugyanúgy ellátja a járőr beosztású kijelölt parancsnok is a többletfeladatokat, mely többletfeladatok ellátása, többletkötelezettségeket és többletjogosultságokat is jelent egyben, mindkét esetben tehát a járőrpár vezetője, parancsnoka ugyanazon feladatokat látja el.

[17] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának perbeli időszakban hatályos rendelkezéséből nem vezethető le az a követelmény, hogy a többletfeladat teljesen azonos legyen valamely másik munkakör valamennyi feladatával. A Kúria több eseti döntésében kifejtette már, hogy megbízási díj akkor is megilleti a hivatásos állomány tagját, ha nem látja el a más beosztásba tartozó valamennyi feladatot, csak annak bizonyos részfeladatait. Ha a hivatásos állomány tagja által ellátott feladatok a beosztásához képest többletfeladatnak minősülnek, a megbízási díjra jogosultságot nem érinti, hogy azok teljes egészében nem fednek le egy másik beosztást, hanem annak csak részfeladatait (Kf.III.39.595/2021/5. – BHGY K-KJ-2021-927). A megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából nem annak van jelentősége, hogy az alapul szolgáló feladatellátás önálló beosztásként létezik-e, hanem annak, hogy az többlettevékenységet keletkeztet-e az eredeti beosztáshoz tartozó feladat ellátása mellett (Kf.III.39.595/2021/5.). Mivel – a fentebb kifejtettek figyelemmel – a megbízási díj jogalapjához elegendő volt annak megállapítása, hogy a felperes kijelölt parancsnokként a járőr beosztását meghaladó többletfeladatokat látott el, ami a Járőr-és

Őrszolgálati Szabályzat idézett pontjaiból – a tanúvallomás értékelése nélkül is – következik, az elsőfokú bíróság helytállóan ítélte meg úgy, hogy a felperes az általa végzett többletfeladatok miatt a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra jogosult.

[18] Nem volt releváns, hogy az elsőfokú eljárásban csatolt munkaköri leírások tartalmából a járőr és a járőrvezetői beosztásokhoz tartozó munkaköri leírások eltérő volta nem volt megállapítható.

[19] A Kúria a szintén irányadó Kf.VII.45.124/2022/4. számú ítéletében kifejtette, a felelősség tekintetében a járőrvezető/járőrparancsnok munkaköre a járőri munkaköri feladatokhoz képest többletfeladatokat és többletfelelősséget [a járőrtárs tevékenységének összehangolásáért, vezetéséért és a részére kiadott utasításokért, a meghatározott szolgálati okmányok vezetéséért, a jelentések, feljelentések elkészítéséért (stb.) fennálló kötelezettséget, valamint a járőrtárs utasítására, intézkedésre kötelezésére való jogosultságot] eredményez a Járőrszabályzat 1., 10., 11. pontjaiban foglaltak helyes értelmezése alapján. Ezt is szem előtt tartva kell az egyedi ügyekben vizsgálni a többletfelelősség kérdését az adott és az azzal összehasonlítható helyzetben lévő jogviszonyok egyedi dokumentumai (pl. munkaköri leírás) alapján. Ezek értékelésére általános érvénnyel mondta ki a kúriai joggyakorlat, hogy a hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá-fölérendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik. Jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör akár átmeneti, akár tartós feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.39.247/2020/4.). A munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át, rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatokról lát el, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.40.292/2020/4.).

[20] Az alperes hivatkozása a Szolgálati szabályzatra téves, mivel ezek a szolgálati előjárói viszonyra és feljebbvalói viszonyra vonatkozó általános szabályok között elhelyezett rendelkezések kifejezetten a szolgálati előjárói viszonyba lépés szabályait tartalmazzák, és arra az esetre vonatkoznak, ha a rendőrség egymásnak szolgálatilag alá nem rendelt tagjai együtt látnak el szolgálatot és a parancsnok nincs kijelölve (Kfv.III.45.291/2022/6. – BHGY K-KJ-2023-319). Analógia útján hivatkozás esetén pedig az eltérő szabályozási funkciókat szem előtt kell tartani. Az elsőfokú bíróság érdemben helytállóan következtetett arra, hogy a felperes esetében megvalósult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti más beosztásba tartozó feladatok ellátása, mert a perbeli szolgálatok alatt őt megillető többletjogosultságok és kötelezettségek a járőrvezető beosztáshoz tartozó feladatok voltak, ezért megbízási díj fizetését megalapozták. A felperes a perbeli időszakban a járőrvezető beosztásba tartozó feladatokat többletfeladatokként ellátta, többletkötelezettséggel, jogosultsággal, nagyobb felelősséggel.

[21] A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109.§ (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a 32/2003 (VIII.23) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontra figyelemmel állapította meg a megbízási szerződésre figyelemmel. A felperes által felszámított megbízási szerződés szerinti munkadíj összegét azonban a másodfokú bíróság a pertárgyértékre, a fellebbezési ellenkérelem elkészítésének idő- és munkaigényére valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra figyelemmel mérsékelte, és azt a fenti körülményekkel arányban állóan mérlegeléssel 50.000 forint ÁFÁ-t is tartalmazó összegben határozta meg.

[23] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdésébe szerint számított 30.920 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[24] Az Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. június 5.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bíró Péter s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró